

10 Kasımlar ve Düşündürdükleri

Nurettin ERGEN (*)

Atatürk'ün maddi varlığının aramızdan ayrılışından 47 yıl sonra, bir 10 KASIM'ı daha yaşıyoruz. O, «iki Mustafa Kemal vardır: Biri ben, ölümlü Mustafa Kemal, öteki ulusun içinde yaşattığı Mustafa Kemaller ülküsü.» Yine O, «Beni görmek demek, behemahal yüzümü görmek demek değildir. Benim düşüncelerimi ve duygularımı anlıyorsanız ve duyuyorsanız bu yeterlidir» diyordu. Ulu Önder Atatürk, bu iki sözülle, 10 KASIM'lara nasıl bakmamız gerektiğini vurgulamaktadır. Ben bu yazımda kısaca, Ata'mızın bu sözlerinden yola çıkarak, 10 KASIM'lara bakış açımızın ne olması gerektiğini belirtmeye çalışacağım. Ayrıca, Atatürk'ün Türk gençliğine verdiği bazı buyrukları anımsatarak, gençlerimizin, Ata mıza karşı olan görev ve sorumluluklarını dile getirmeye çalışacağım.

Ata'mızı yitirdiğimiz ilk 10 KASIM'larda, bizim çocukluk yıllarımızda, O'nun ulusta bıraktığı boşluk ve acı gereği, 10 KASIM'ları, bir yas günü olarak anıyorduk. Karalar giyip, gözyaşı döküyorduk. Bugün, daha bir bilinçle yaşıyoruz 10 KASIM'ları. Artık, duygusal bir Atatürkçülük yerine, akılcı bir Atatürkçülük egemen olmaya başladı. Atatürk'ün yukarıdaki buyruklarının da gereği buydu. Atatürk, Cumhuriyetin 10. Yıl Söylevinde: «Az zamanda çok büyük işler yaptık... Fakat yaptıklarımızı asla yeterli göremeyiz. Çünkü daha çok ve daha büyük işler yapmak mecburiyetindeyiz...» diyerek, kendinden sonra da yapılması gereken işlere dikkat çekiyordu. İşte, Türk bağımsızlığı ve Türk Cumhuriyetini Atatürk'ten emanet alan bizler, O'nun bıraktığı işlerin hangilerini yerine getirebildik? Bilim ve sanat konularındaki buyruklarının hangilerini gerçekleştirebildik? Artık 10 KASIM'lara bu açılarından yaklaşılmalı ve 10 KASIM'lar, Atatürk'e bir hesap verme günü olarak ele alınmalıdır. Atatürk, Türk ulusuna, «çağdaş uygarlık düzeyinin üstüne çıkmayı» öngörmüştür. Örneğin

---

(*) Türkçe Öğretmeni ve Eğitimbilim Uzmanı.

bu 10 KASIM'da, uygarlık pramidinin neresindeyiz? Bilimde, sanatta, kısaca uygar yaşamda, öbür uluslarla kendimizi karşılaştırdığımızda, bizim yerimiz nerededir? İstenmeyen bir yerdeyse birey ve ulus olarak neler yapmamız gerekmektedir? Her 10 KASIM'da bu tür soruları kendimize sorarak, Atatürk'ten devraldığımız emanetin gereklerini yerine getirmeliyiz.

Atatürkçülük, sadece bir kuru sevgi demek değildir. Atatürkçülük iştir, eylemdir. Atatürk'ün sözlerini yinelemek, resimlerini duvarlara asmak, anıtlarında çelenklerle gözyaşları dökmek, Atatürk'çülüğün duygusal yanıdır. Elbet de Atatürk sevgisinin bir belirtisidir. Ama bu yeterli değildir. Atatürkçü olmak gerekir. Atatürkçü olmak ise, O'nun düşüncelerini gerçekleştirmek, O'nun yöntemini eyleme geçirmektir. İlkelerine bağlı kalmak ve onları bir yaşam biçimi olarak kullanmaktır: Örneğin CUMHURİYETÇİLİK ilkesine bağlı kalmak, ulusla-devlet arasındaki kaynaşmaya katkıda bulunmakla olur. Ulusçuluk ilkesine bağlı kalmak, Türk ulusunu içtenlikle sevmek, onu çağdaş bir toplum olarak yüceltmek ve Türk ulusunun birlik ve beraberliği uğrunda (tıpkı Atatürk'te gördüğümüz gibi) hiçbir özveriden çekilmemek demektir. Halkçılık, ulusal egemenlik ve ulusal bağımsızlık kavramlarını bilmek ve bunlara göre hareket etmekle olur. Laiklik, kimsenin inancına karışmamak, kimseyi inanmaya ya da inanamamaya zorlamamak demektir. Devletçilik, Türk toplumunun mutluluğunu ve refah düzeyini yükseltmeyi amaçlar. Bu da Batının, bilim ve tekniğinden yararlanmayı gerektirir. Devrimcilik, «yenilik vadi-si»nde durmamak demektir.

Şimdi bu 10 KASIM'da, özetle belirlemeye çalıştığım bu 6 ilkenin ruhuna uygun olarak hareket edebiliyorsak, biz gerçek anlamda Atatürk'çüyüz. Bu ilkeleri, bir yaşam biçimi olarak uygulayamıyorsak, Atatürkçülük yolunda daha öğrenmemiz yapmamız gereken işler var demektir.

Yazımı, Atatürk'ün Türk gençliğine verdiği buyruklarla bitirmek istiyorum:

Atatürk, kötü ruhlu ve geri kafalı kişilerin atabilecekleri olumsuz bir adımı amaçlayarak: «Benim ve benimle aynı düşüncede olan arkadaşların yapacağı şey, her ne olursa olsun, o olumsuz adımı atanı tepelemektir.» (1)

---

(1) Kemal ARIBURNU, Atatürk'ten Anılar, Ankara: 1969, s. 9.

Atatürk, 18 Temmuz 1936 yılında Florya köşkünde, gençlere yönelik şu konuşmayı yapmaktadır: «Türk çocuklarının nasibi, her başarılı atılımdan hep sevinc veren sonuçlar almaktır. Türk çocukları, yürüdünüz, yürüyorsunuz, yürüyünüz. Yaptığınız atılımlar, sizi yüksek ölküye ulaştırmak üzeredir, durmayın, yürüyün...» (2)

Atatürk'ün Türk gençliğinden beklentisi nedir? «Türkiye Cumhuriyetinin, özellikle bugünkü gençliğine ve yetişmekte olan çocuklarına sesleniyorum: Batı, senden, Türk'ten çok geriydi. Anlamda, düşüncede, tarihte bu böyleydi. Eğer bugün Batı, nihayet teknikte bir üstünlük gösteriyorsa, ey Türk çocuğu, o kabahat da senin değil, senden öncekilerin bağışlanmaz savsamalarının bir sonucudur. Şunu da söyleyeyim ki çok zekisin. Belli. Fakat zekânı unut. Daima çalışkan ol.» (3)

Ata'mıza göre gençlik, yücelmek için ne yapmalıdır? Gene O'nun sözlerine kulak verelim: «Büyük olmak için hiç kimseye iltifat etmeyeceksin. Hiç kimseyi aldatmayacaksın. Ülke için gerçek ölkü ne ise onu göreceksin, o hedefe yürüyeceksin. Herkes senin karşında bulunacaktır. Herkes seni yolundan çevirmeye çalışacaktır. Fakat sen buna dayanacaksın. Önüne sonsuz engeller yığılacaktır. Kendini büyük değil küçük, zayıf, araçsız, hiç sayarak, kimseden yardım gelmeyeceğine inanmış olarak, bu engelleri aşacaksın. Bundan sonra da sana büyüksün derlerse, bunu söyleyenlere güleceksin.» (4)

(2) Arıburnu, Ön Ver, s. 193.

(3) Arıburnu, Ön Ver., s. 195.

(4) Hazırlayan: Milli Eğitim Bakanlığı. Atatürk Diyor ki, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul: 1980, s. 87-88'den özleştirilerek alınmıştır.

Yard. Doç. Dr. Nizammettin KOÇ

**Uzm. Nurettin ERGEN'in yayına hazırladıkları «BUGÜNDEN
YARINA ORTAÖĞRETİMİMİZ» kitabı çıktı.**

Fiatı : 1000 TL.

TED Genel Merkezinden İsteyiniz.